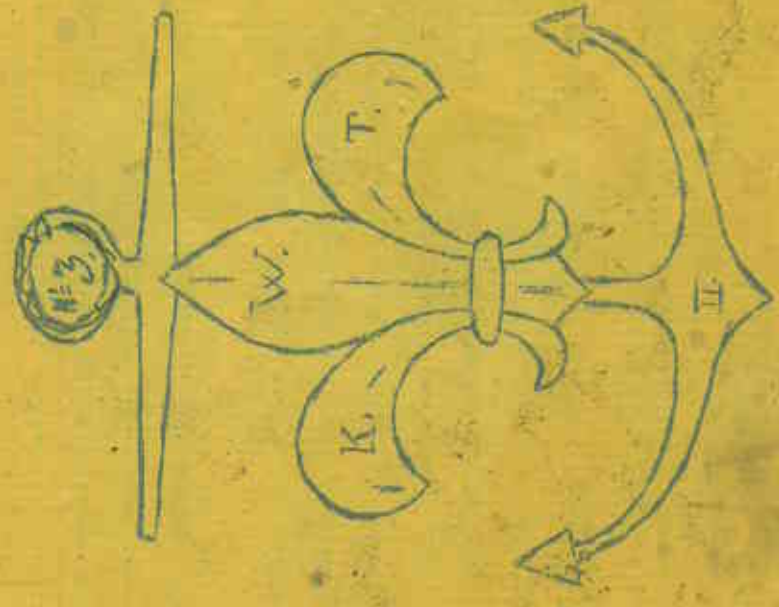

206
87

1957 MW B

AUGUST 1957.

tur, vil jeg gerne udtrykke mig med et kort ~~tak~~, fordi De viste os Deres interesse for arbejdet ved at være mødt op så tidligt på dagen.

Ja, tidligt var det: mandag morgen, den 9.7.57. kl. 8,00 mødtes vi ved båden, hvor først det personlige begæge blev gennemgået, derefter mænstningen: pottor, pender, talte o.s.v. blev set efter og sluttelig farberjerne, hvortil blev medbragt ekstra klamper, tovmærk o.s.v., hvad man må formene kan springe allor på anden måde gå i stykker på en sådan tur. Der var højt humør overalt, ja, selv efter at have fortalt dem, at jeg var meget morgensur, idet min søvn i to døgn kun havde været mandag morgen fra kl. 4,30 til kl. 7,30.

Det bestod imidlertid intet, og det var mig også umuligt at blive væd over noget, ikke engang da vi tabte en pønde i havnen (ja, sålke et hold, det var mig selv), men Paul var hurtig i badehøjet og dykkede ned i muddret efter den. — Alt blev reddet.

Paul måtte renses, så at han igen lignede et menneske. Men vi nu alle havde været os tolv gange og tænkt alt igennem, var vi klar til at stave os selv og al bagagen om bord.

Kl. 10,00 vinkede vi vor lille idylliske by farvel og med fulde sejl og med dejlig luft fra vest gik turen mod Kalvehave. Det gjorde godt for en gammel sespejders øje at se disse to smukke Ålborgjoller bemandede med otte sespejders i fuld uniform. Sespejdersbånderne stolt væjende på næstetoppene — Snekkens rød-hvide væmpel smældende i styrbordvænt og fra nokken i sprydetagen stod klart og stolt vort smukke symbol — Dannebrog. Dette prægtfulde skue, af to joller for

S K I B S S I D E N.

Juni, juli er sejlet ud, og her er faktisk aket en hel del inden for II K.W.T.

Først må vel berettes, at Torben er blevet patruljefører for "Delfinen", og Knud er overført som patruljehjælpssistent for samme. Jeg håber, I to finder godt sammen og får jeres patrulje op på en god standard. Til lykke med de nye græder!

Den gamle PF John er ikke død eller gået bort, men overgivet til os i Jungmandspatruljen, som består af følgende: Thuk, Jørgen, Finn og nu John! Velkommen John! Det varer jo ikke længe, før nye kommer, men her bliver også noget at gøre, der er mange idéer for Jungmandene, som jeg gerne vil prøve at få gennemført. Ved families hjemm skal det nok lykkes, at få svungnet arbejdet og troppen som helhed op i en højere plan.

Patruljearbejdet har gået sin stille gang, der er blevet sejlet pant og flittigt og har været god optræden på havnen, efter hvad der er mig forbehold af "de gamle sejlere". Der er desværre ikke taget nogen prøver, men lad det være som grund, at vi befinder os lige i femtåiden, hvor de fleste har været ude at rejse. — Det er alt i orden!

Så er vi vidt kommet til vores sommertur, hvor der, trods det meget korte varsel, var mødt otte mand: Hans, Freben, Bertel, Ib og Viggo som sejlede i "Delfinen", Poul Erik og Paul og jeg selv, søgte hunden i "Højen".

Til forældrene, der var mødt ved afgang på vores

fulde sejl side om side omkrænset af det skønne Sydsjælland, Færø, Bogø, Lilleø, Tærø og Møn, var herligt.

Jeg ser de bøgelyse øer står skrivevot, ja, vi så dem. Spar øjnene op og sug til jer af Alt, hvad I ser, intet steds er den danske fauna så smuk og hørlig at bese end netop her ude fra søen.

I dette sønde omgav af naturskønhed gjald "Hajen" og "Delfinen" majestætligt under den skønne Promning Alexandrines bro ved Kølvehavn. Her stod folk og vinkede os god tur (jeg tror såmænd, at de var en del menneskelige på os og intet undet) for netop her, hvor solen skinner, smilbet og humøret er, det er dejligt at være med. Det vilde monstret givt formu-er for at kunne få glæde i, og alt sammen får vi sørstret gæstis ligge ned i vores små "skibe".

Nu rundede vi Sjælland sydvestlige hjørne, og i det fjerne ligger vort første mål - Nyord. Vinden er her ret kraf-tig, og vi beslutter os at tage skroen. For et røbet sejl og håvst kængende på styrbord blev afløst af vi frem for på midter-ter af her at være ved den smukke indsejling. Her forbliver søhestene i "Delfinen" og afventer nærsers ordre. "Hajen" har nu strøget skroen og glider ind på foksen og får uviligt plads. Signalflegone frem og hurtigt bliver en melding afsendt til "Delfinen", der endnu ligger på kryds udenfor. Kært er pol-dangen afsendt, far patruljen i "Delfinen" på folk kan kommer brusende igennem havnelebet og lægger sig fint til rette ved siden af sin logekammerat "Hajen".

"Th" og "Nej" og "Åh", hvor er vi sultne - men stop et øjeblik - her i aet på klokken -- 12,45 det -- på to ti-ner og 45 minutter er vi nået helt fra Vordingborg til Nyord. Jeg tror ikke, man kan tillade sig at sige, at albygdjollen er et langsomt fartøj. Jeg kalder det rekortid. Hæve, drøm-

ge, der blev sejlet smukt på hele turen!

Af en lille "Nordboer" ved navn Henning fik vi an-vist en dejlig lejrplads på engen bag det gamle mejeri, og da jeg senere ankom til lejren, efter at have været i byen og talt med havnefogden, sognerådsformanden og præsten, lå lej- ren fiks og færdig. Fartøjerne i havnen var vasket meget grund-digt. De lå som to små nyvaskede børn og slikkede solskin.

Den ene prydstega var blevet rejst ved hjælp af to rednings- reb, og søspejdernes splitflag vajede nu over lejren som en Flamende ildtræng. Mange af øens mandlige ungdom flokkedes om os og gjorde store øjne, og tit hørte vi sætningen: "Bare vi dog kun bli' sespejler li' som jer".

Mandagen her på Nyord gik med at bese denne ejen-dommelige by, bygget på samme måde, som vi har læst og hørt om i skolen. De gamle landsbyer var indrettet med huse og gårde samlet og jorden lang' ud. Her på Nyord havde flere gårdstjere godt 3 km til yderste mark. Byens gade anede sig som en slange rundt om hver gård. Gårdene vandte også deres stukke, velduftende facader (meddingerte) ud til vejene. Hele i havnen snadrede en mørkolyk blanding af tar- og vildunder med sølvingen, de mest sjældneme lige krydninger. F.eks. så vi en smuk gråand med sine små børende en mærkelig holdtliggende dunkvæst på hovedet. Næse ender kommer om aftenen i samlet flok op i byen og fordeler sig til de forskellige gårde, hvor de hører hjemme.

Kl. 20,00 midte vi i kirken, hvor præsten, som sam- tidig er skolelærer og degn, fortalte os om kirken og om øens beboere og lærevi år tilbage, et meget interessant foredrag, vi alle var meget glade for at have hørt.

Tirsdag morgen kl. 6,00 led kommanden: "Bojs ud

over alt!" Man hørte nu fra de to telte en mærkelig grynten-
de, brummende lyd, derefter et langstrakt ulvehyl, som
jeg formoder, skal tvarsættes som: "Hva' er't du siger?" Og
ud svulder nu syv badobukseklædte, solbrune, friske drenge,
der steds falit på fastejerne før at tage sig en rask rotun-
på to km, hvorefter en delik morgenturkørt i havnen gjorde
godt, og med løftede hals i gåseop gik den tilbage til lejren
for at skaffe (varm bevaringsvæ).)

Næste dagsorden på programmet bestod af en herlig
oplevelse på en solbæd gennem vandet til Ulvshale, hvor
også en gæst, før omtalte "Højning af Nyord", deltog. Nu var
der ikke noget, der hed side om side, "Delfinen" holdt sig
lige i halvandet på "Hajen" for ikke at løbe på grund i den
stromfyldte sejlrende, hvor vi senere lagde til ved stenvar-
ket.

Ulvshalekoven er vist nok for sig selv - skønne-
re og mere pragtfuld, end jeg har set til et herligt om, den
skal ses. - Kimmehøje brygger - et væld af kvartfrier slør-
ger sig op - alle træer og buske er repræsenteret - en vo-
gotation så smuk og bedårende. So, alt det var vores lille
verden, det øjeblik vi var her.

Det store flinteværk (stonværket) listede vi lidt
rundt om, indtil en mand, som havde set os på Nyord, kom og
spurgte, om vi havde lyst til at komme op i søtteringshallen.
"Om vi havde lyst?" "Ja, tak, hellere end gerne!" Og op an-
trede vi af den stejle hønsestige - ja, der var helt med
een ad gangen, ikke mase på!

Her oppe løb transportbåndet med alle stenene, og
flere mand var i fuld gang med at se de forskellige sten of-

ter. Skulle vi tale sammen, måtte vi røbe af vores lungers ful-
de kraft for at høre, hvad der blev sagt. Kun et steds i ver-
den findes et stonværk megen til, og det er helt nede i Nor-
mandiet, fik vi fortalt.

Videre gik så turén længe tilvognsposet ud til "Ul-
hyret", som gravemaskinen kaldtes, det var en dejlig tur på
godt tre km, på vejen her var også meget at se. Det var nogle
krands efter det andet, smukke, slanke onerbuske samt et
væld af Alaskans vadebølge, og endelig, efter en smutbrønde
tur, nåede vi ud. Frem med frokosten! - Tak, skal I ha', hvis
man havde skåret sådan nogle humpler, sikke et nemakkræft, det
ville være blevet. Man her i naturen gør det indet, og så er
der vel også det, når vi nu selv har lavet det, var det jo
"køstet ud at gøre vovl!"

Vi begå ud "ulhyret", som hævende, spruflønde gur-
vade sig ned i sandet, for senere at spytte en erøntlig han-
ke stæn ned i de ventende tilvogne.

Hvad med en dukkert? Bedstegjet, ja, det havde vi
solvfolgelig glemt i bådene, så ar der kun et at gøre = sølms
kostumet som det jo må holde for os. Af med klarsot, og så
gik det i fuld firepnting i 1/2 km på en vandetand af ca. 30
cm, indtil vi pludselig stod ved strænderanden, der på dette
sted falder stejlt 6 m ned. Det var vidunderligt at stå i
vandet og tage hovedspring.

Tilbageturen springer vi over at berette, og nu står
vi igen på Nyord, hvor første Sct. Georgsgilde fra Vording-
borg kom på besøg lige efter, at der var blevet skaffet (ur-
skov). To fra tropsrådet forærede os is og bolsjor, samtidig.
fik vi en foræring til søtroppen på 15 kr. af en tidligere

søspejder, herefter var der flagparade kl. 20,00, og resten af aftenen havde alle fri til kl. 22,00.

Neste formiddag gik vores dejlige tur videre til Sjælland, hvor vi lagde ind i et skært lille fiskerleje, Sandvig. Her blev rejst lejr lige ved siden af bådene.

I Sandvig havde vi en konkurrence om et dejligt salvskebager, som var forment os af en gammel spejder.

Konkurrencen:

1. Kom hjem med et levende dyr stort eller lille!
2. Hvor langt er der til Tegnehøls fra Sandvig havn?
3. Da halv fået 100 øre, kom hjem med den største ting, købt for disse penge!
4. Hvor andet, steds i verden findes et på Hvalshale tilvarende stenvank?

5. Hvad, foruden landbrug, tjente bonden sine penge ved i meget gamle dage?

6. Hvornår blev kirken på Nyord indviet?

Jeg skal love for, at det blev morsomt at se. Hele

byens befolkning samt en hel del fremmede sejlere overværede blandt denne spændende leg, og mange fantastisk gode idéer dukkede frem. Det var godt drenge, det er dejligt at se så mange idérige ting, I kom frem med, og afgørelsen var også meget svar, idet Ib og Paul lå meget tæt op på hinanden, men efter en større overvejelse gik Paul af med sejren.

Tirsdag kl. 11,00 gik turen attér hjemad, hvor vi anløb Snekken kl. 17,00 uden ophold under vejs, og allerede en halv time efter lå "Hajen" og "Delfinen" smukt spulet på deres gamle pladser.

Er der noget, der har været billigt, så er det vel nok denne tur her: ialt kr. 9,00 pr. hoved. Ikke et surt ønsigt har vi set — Tak for turen, gutter! Den er gæmt i mit hjerte.

Tuck.

Tropenude den 18.7.57, var der jo ikke så mange. Men den var også et rejse, og en hel del af jer har nok ikke lært at læse endnu, men vi, der var med, var også i Vordingborg Sydhavn og besøgte Beate, hvilket var en oplevelse, der faktisk taler for sig selv.

Søndag den 21.7.57, deltog "Hajen" og "Delfinen" i en stor kapsejls, der udså et frugtfuldt resultat blev gennemført Flint. Båden havde i denne kapsejls kun to mande bemannet, nemlig Hans og Finn, der sejlede "Delfinen". — Ole og Svend, der sejlede "Hajen". Det blev en hård året med vejrgidernes og også med hjælp. Jeg kunne desværre ikke selv følge sejls gang, idet jeg sammen med troppesformand B. Brogger og flotlinschef A. Lund deltog i et større løb; man de lå flere gange tæt sammen og resultatet blev, at Hans og Finn blev nummer 1, derfor kom Ole og Svend, som fik 2. præmie. Begge præmier var ægte selvskeer, der blev givet som personlige tjenstem til begge patruljeførerne!

Til nyårs Hans og Ole, I sejlede vældigt godt den dag. Lige da demarskibet var passeret og fartøjene kommet i mål, sprang folkestegen med et magtigt brus. Det er jo den sejls ting, der kan ske under en hård sejls. — Ellers alt vel!

Patruljekapteinens møder med regnskabet torsdag,
den 22.8.57. kl. 20,00 på Østervej 2.

T.F.

P A T R U L J E S I D E N.

"HAJEN":

Beretningen for kapsejledsen for søndag; den 21.

7.57. Besætning: Ole og Svend.

Vi tog afsted kl. 13,30 og lænsede ud til dommerskibet, hvor vi sejlede frem og tilbage et kvarters tid, hvorefter vi fik besked på at starte 5 minutter efter, at piraterne var startet.

Vi fik en temmelig dårlig start, fordi vi var kommet for langt frem, men derefter gik det strygende. Til at begynde med fulgte vi piraterne, men da kom snart så langt forud, at vi ikke kunne følge deres bane, derefter sejlede vi lidt frem og tilbage, og jeg ved endnu ikke, om vi har sejlet den rigtige rute. Men som sagt - det gik strygende, og vi sejlede hele tiden fra "Dallinen", men vi måtte høre den ventte på de andre, fordi vi ikke vidste, hvor vi skulle sejle. Da vi så omsider nåede hen i nærheden af dommerskibet, fik vi at vide, at vi skulle sejle til et mørke; og i det øjeblik, var de andre kommet så langt foran, at vi ikke kunne indhente dem, så vi måtte nøjes med en 2. plads. Turen var imidlertid noget fugtig, for det regnede hele tiden, vinden blæste fint, og vi var inde kl. 18,00, efter at være blevet trukket af en fiskerbåd halvdelen af vejen.

Svend Andersen.

"SØHEJLEN":

Den forgangne måned har været meget indholdsrig. Vi har været på hele to heldagsture, begge med meget fint vejr. Så fint var det, at vi ligefrem måtte ro noget af vejen, men det tog vi jo nok ingen skade af. Begge ture gik ud til apen derhytten, hvor vi badede, spiste og øvede os med signalflåser. Månedens højdepunkt var nok vores tropstur til Kyord, hvor hele vores patrulje var med, hvilket vi var meget stolte af, idet der ialt kun var to med fra de to andre patruljer.

Turen var ellers i det hele taget vakkert, og vi morede os vist altsammen. Ellers er der ikke noget nyt, andet end vi har fået et et redningsreb, som tog svært på vores finanser.

Hans.

"DALLINEN":

Som sædvanlig ikke noget nyt, det er måske kotume.

Så håber vi standeren og byder Ib Nagl Nielsen velkommen til II Kong Wolmars Trop, vi håber, du allerede befinder dig godt hos os.

For Paul med sit fine sommerresultat. Vedkommende, som udsatte premien, var godt tilfreds med de svar og ting, du havde lavet.

Som før omtalt, for Hans og Ole samt jeres forgas-ter Finn og Svend for kapsejledsen med de fine sølvpremier. Og til sidst månedens fødselsdagsbarn Paul Bjørn Sørensen,

der fejrer år den 27. august.

Troppen og rådet ønsker jer
elle rigtig hjertelig til lykke.

H. Breggler og Tuck.

Patruljemedler som sædvanligt. "Delfinen" om man-
dagen, "Søhesten" om tirsdagen og "Hajen" om onsdagen.

Tropsmedlet 1 august-årsat indtil videre, det jeg
er på Bornholm det meste af måneden.

HUSH ALTID JER UENIFORM AT BERE
TIL PATRULJEN OG TROPPENS ERN

Tuck.